ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 9ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1984 [1]

Cornelis Henrick Fabius
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι — αποκλεισμός από την προφορική εξέταση γενικού διαγωνισμού»

Υπόθεση 39/83

Περίληψη

Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Διαγωνισμός — Διοργάνωση — Όροι και λεπτομέρειες — Καθορισμός — Εξουσία εκτιμήσεως της διοίκησης

Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για να προσδιορίζει τα κριτήρια ικανότητας που απαιτούνται για τις προς πλήρωση θέσεις και για να καθορίζει, σύμφωνα με τα εν λόγω κριτήρια και προς το συμφέρον της υπηρεσίας, τους όρους και τις λεπτομέρειες διοργανώσεως των διαγωνισμών.

Στην υπόθεση 39/83,

Cornelis Henrick Fabius, κάτοικος Χάγης, εκπροσωπούμενος και επικουρούμενος από τον Eric Grabandt, δικηγόρο στο Arrondissementsrechtbank της Χάγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο E. Arendt, Centre Louvigny, 34 B IV, rue Philippe-II,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Hendrik van Lier, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Plateau du Kirchberg,

καθής,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της από 22 Δεκεμβρίου 1982 αποφάσεως, με την οποία η Επιτροπή επιβεβαίωσε τον αποκλεισμό του προσφεύγοντος από την προφορική εξέταση του διαγωνισμού COM/A/325,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα, οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθής, δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 1981 (C 233, σ. 21) την προκήρυξη διαγωνισμού COM /A/325, που αφορούσε «γενικό διαγωνισμό βάσει τίτλων και εξετάσεων για την κατάρτιση πίνακα μελλοντικών προσλήψεων υπαλλήλων διοικήσεως στους βαθμού 7 και 6 της κατηγορίας Α».

Σύμφωνα με την προκήρυξη, ο διαγωνισμός είχε ως αντικείμενο την κατάρτιση πίνακα μελλοντικών προσλήψεων για την πλήρωση αντίστοιχων θέσεων, κενών ή νεοσυσταθεισών, στις υπηρεσίες της Επιτροπής, με καθήκοντα εισηγήσεως, μελέτης ή ελέγχου σχετικά με τη δράση των Κοινοτήτων στον τομέα των πολιτικών, διοικητικών και οικονομικών επιστημών, με τις ακόλουθες επιλογές:

— εξωτερικές σχέσεις·

— τύπος και τεχνική της πληροφορήσεως·

— δημοσία οικονομική/λογιστική/έλεγχος·

— γενική διοίκηση.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου V της προκηρύξεως του διαγωνισμού, που φέρει τον τίτλο «γραπτές εξετάσεις, συμμετοχή στην προφορική δοκιμασία» έχουν ως εξής:

«1. Φύση της γραπτής εξετάσεως:

α) Εξέταση κατανοήσεως και συλλογισμού που αποβλέπει στην εκτίμηση των ικανοτήτων του υποψηφίου για την εκτέλεση καθηκόντων εισηγήσεως, μελέτης ή ελέγχου· η εξέταση αυτή δεν απαιτεί καμιά ειδική σχολική γνώση (δύο ώρες).

β) Εξέταση διαρκείας 3 ωρών, που επιτρέπει την εκτίμηση των γενικών γνώσεων οι οποίες είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση καθηκόντων διεθνούς δημοσίου υπαλλήλου. Η εξέταση αυτή μπορεί να συνίσταται στο χειρισμό ενός φακέλου.

2. Βαθμολόγηση των εξετάσεων:

— Εξέταση υπό στοιχείο 1 α): από 0 μέχρι 40 μονάδες·

— Εξέταση υπό στοιχείο 1 β): από 0 μέχρι 60 μονάδες.

Θα αποκλειστούν οι υποψήφιοι που θα βαθμολογηθούν με βαθμό κατώτερο των 20 μονάδων (1 α)) ή των 30 μονάδων (1 β)).

3. Συμμετοχή στην προφορική εξέταση:

γίνονται δεκτοί για συμμετοχή στην προφορική εξέταση οι υποψήφιοι που επιτυγχάνουν τα καλύτερα αποτελέσματα στη γραπτή εξέταση, οι οποίοι υπερβαίνουν την προαναφερόμενη βάση (τίτλος V, παράγραφος 2) . . .»

3. Ο προσφεύγων, Cornelis Fabius, γεννηθείς στις 5 Ιουνίου 1950, υπέβαλε αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό COM /A/325 (επιλέξας τις «εσωτερικές σχέσεις»), η οποία έγινε δεκτή.

Η γραπτή εξέταση έγινε στη Χάγη στις 28 Ιουνίου 1982.

Με έγγραφο της 10ης Νοεμβρίου 1982, η Επιτροπή τον πληροφόρησε ότι η εξεταστική επιτροπή τον απέκλεισε από την επόμενη εξέταση του διαγωνισμού, διότι έκρινε τους βαθμούς του ανεπαρκείς.

Πράγματι, στην πρώτη εξέταση («λογική»), βαθμολογήθηκε με 13, 82 στα 40, ενώ η βάση ήταν 20.

Εξάλλου, στη δεύτερη εξέταση, ο Fabius βαθμολογήθηκε με 46 στα 60.

Με επιστολή της 28ης Νοεμβρίου 1982, ο προσφεύγων ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει την περίπτωσή του, ιδίως διότι θεωρούσε απαράδεκτο να προσδίδεται τόση βαρύτητα στην εξέταση «λογικής» για την επιτυχία στο διαγωνισμό.

Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την από 22 Δεκεμβρίου 1982 απόφαση του προϊσταμένου τμήματος «προσλήψεις» της Επιτροπής, ο οποίος επέστησε την προσοχή του προσφεύγοντος στο γεγονός ότι οι αιτιάσεις του στρέφονται όχι τόσο κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής όσο κατά των γενικών διατάξεων του επίδικου διαγωνισμού, τις οποίες είχαν αποδεχτεί και ο υποψήφιος και η εξεταστική επιτροπή.

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της εν λόγω αποφάσεως.

Σε νέα αίτηση του προσφεύγοντος που υποβλήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 1983 με αίτημα να επανεξετάσει η Επιτροπή τα συμπεράσματα της εξεταστικής επιτροπής, το εν λόγω όργανο απάντησε, στις 16 Μαρτίου 1983, ότι η εξεταστική επιτροπή είναι τελείως ανεξάρτητη στη διαμόρφωση γνώμης και στη συναγωγή συμπερασμάτων και ότι εν προκειμένω τήρησε τις διατάξεις που διέπουν την εξέταση, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 15 Μαρτίου 1983, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί αποκλεισμού του από την προφορική εξέταση του γενικού διαγωνισμού COM /A/325, η οποία του κοινοποιήθηκε με το από 22 Δεκεμβρίου 1982 έγγραφο του προϊσταμένου του τμήματος «προσλήψεις»·

— να κρίνει ότι η Επιτροπή υποχρεούται, εντός τριών μηνών από την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, να εξετάσει σε βάθος τις ικανότητες του προσφεύγοντος ή, τουλάχιστον, να κρίνει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να δώσει στον προσφεύγοντα την ευκαιρία να συμμετάσχει σε επόμενο γενικό διαγωνισμό για την πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως της σταδιοδρομίας στους βαθμούς 7 και 6 της κατηγορίας Α, ανεξαρτήτως του περιορισμού ηλικίας που θα τεθεί στην προκήρυξη του διαγωνισμού, σύμφωνα με τις αρχές που έχει δεχτεί το Δικαστήριο·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή αβάσιμη και κατά συνέπεια να την απορρίψει·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Με συμπληρωματικό υπόμνημα, που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Απριλίου 1983, ο προσφεύγων ζήτησε από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 16ης Μαρτίου 1983 ή να κρίνει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει την απόφαση που της είχε ζητήσει ο προσφεύγων με έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου 1983·

2. να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να επανεξετάσει την ικανότητα του προσφεύγοντος να μετάσχει στο διαγωνισμό.

Αφού έλαβε γνώση του υπομνήματος αντικρούσεως της Επιτροπής, από το οποίο προκύπτει, κατά τη γνώμη του, ότι η Επιτροπή θεωρεί το έγγραφο της 16ης Μαρτίου 1983 ως απλή επιβεβαίωση της αποφάσεως της 22ας Δεκεμβρίου 1982, ο προσφεύγων δήλωσε ρητώς με το απαντητικό υπόμνημα, που πρωτοκολλήθηκε στις 19 Μαΐου 1983, ότι παραιτείται του «προσθέτου δικογράφου για λόγους οικονομίας της δίκης».

Τέλος, με αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Απριλίου 1983, ο προσφεύγων ζήτησε από τον πρόεδρο του Δικαστηρίου:

«— να υποχρεωθεί η Επιτροπή, προσωρινώς, να επιτρέψει στον προσφεύγοντα να μετάσχει στο απομένον μέρος του διαγωνισμού COM /A/325, μέχρις εκδόσεως αποφάσεως επί της ουσίας ή, τουλάχιστον, να υποχρεωθεί, προσωρινώς, να δώσει εντολή στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού COM /A/325 να επιτρέψει στον προσφεύγοντα να μετάσχει στο απομένον μέρος του γενικού διαγωνισμού COM / A/325 μέχρις εκδόσεως αποφάσεως επί της ουσίας, σε περίπτωση δε επιτυχίας στην προφορική εξέταση, να εγγραφεί ο προσφεύγων στον εφεδρικό πίνακα

μελλοντικών προσλήψεων που έχει καταρτιστεί μέχρις εκδόσεως αποφάσεως επί της ουσίας·

— να καταδικαστεί η Επιτροπή στα έξοδα του προσφεύγοντος».

Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με διάταξη της 30ής Ιουνίου 1983.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

1. Ο προσφεύγων

Ο προσφεύγων προβάλλει κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, ως μοναδικό λόγο την παραβίαση των αρχών της ισότητας και της «φροντίδας».

Για να στηρίξει το λόγο ακυρώσεως, ο Fabius αναπτύσσει τρία επιχειρήματα: προσάπτει στην Επιτροπή ότι προσέδωσε αποφασιστική σημασία σε ένα και μόνο κριτήριο εκτιμήσεως· ότι προσέδωσε αποφασιστική σημασία σε μια άσκηση αξιολογήσεως που δεν είναι αξιόπιστη και τέλος ότι αρνήθηκε να προβεί σε επανεξέταση του προσφεύγοντος.

α) Η Επιτροπή προσέδωσε αποφασιστική σημασία σ' ένα και μόνο κριτήριο εκτιμήσεως

— Ο προσφεύγων αναφέρει ότι αποκλείστηκε από την επόμενη φάση του διαγωνισμού με μόνη αιτιολογία ότι η βαθμολογία του στην εξέταση «ευφυΐας» ήταν ανεπαρκής, ενώ το αποτέλεσμα της δεύτερης εξετάσεως ήταν υπερεπαρκές.

— Ισχυρίζεται ότι η πρόσθεση των κατωτάτων ορίων που απαιτούνται για τις δυο εξετάσεις δίνει άθροισμα 50 βαθμών, ενώ έλαβε συνολικά 59,82 βαθμούς, οπότε ο αποκλεισμός του στηρίχτηκε μόνο στην εξέταση «ευφυΐας» στην οποία δεν έλαβε την απαιτούμενη βάση.

— Σχετικώς ο προσφεύγων αναφέρεται στο από 28 Νοεμβρίου 1982 έγγραφό του, με το οποίο γνωστοποίησε στην Επιτροπή τις αιτιάσεις του κατά της μονομερούς μεθόδου εκτιμήσεως των υποψηφίων και ζητεί να θεωρηθεί το έγγραφο αυτό ως αναπόσπαστο τμήμα της προσφυγής του.

Με το εν λόγω έγγραφο ο Fabius επέμεινε ιδίως στο γεγονός ότι, για να μετάσχει στη δεύτερη γραπτή εξέταση και να επιτύχει τη βαθμολογία που πέτυχε, πρέπει οπωσδήποτε να έχει αρκετή «ευφυΐα», η οποία δεν μπορεί να εκτιμηθεί μέσω μιας μόνο ασκήσεως ευφυίας.

— Ο προσφεύγων συμπεραίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή της δικαιοσύνης και της «φροντίδας» κατά το ότι αναγνωρίζεται αυτομάτως αποφασιστική σπουδαιότητα στο μόνο διαθέσιμο κριτήριο εκτιμήσεως, χωρίς να προβλέπεται η δυνατότητα λεπτομερέστερης εξέτασης για ειδικούς λόγους.

β) Η Επιτροπή προσέδωσε αποφασιστική σημασία σε μία άσκηση εκτιμήσεως που δεν είναι αρκετά αξιόπιστη

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή της «φροντίδας», κατά το ότι αναγνωρίζεται αποφασιστική σημασία σε μια εξέταση που

δεν παρέχει επαρκή εχέγγυα για το αν πρέπει να γίνει δεκτή η συμμετοχή των υποψηφίων.

— Ο προσφεύγων προσκομίζει σχετικώς ένα έγγραφο της εθνικής υπηρεσίας ψυχολογίας των Κάτω Χωρών, της 26ης Νοεμβρίου 1982, από το οποίο προκύπτει, αφενός, ότι οι ασκήσεις ευφυΐας δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αρκετά αξιόπιστο κριτήριο εκτιμήσεως, ιδίως διότι η απόδοση ενός ατόμου υπό συνθήκες εξετάσεων μπορεί να είναι πολύ κατώτερη της αποδόσεώς του υπό άλλες συνθήκες και, αφετέρου, ότι η εν λόγω εθνική υπηρεσία ψυχολογίας είχε διατυπώσει αρνητική γνώμη σχετικά με την πρόσληψη του προσφεύγοντος στην εθνική διοίκηση, ενώ έκτοτε η απόδοσή του υπήρξε πλήρως ικανοποιητική.

— Ο προσφεύγων προσκομίζει επίσης έγγραφα του υπουργείου εξωτερικών και του υπουργείου εσωτερικών των Κάτω Χωρών, από τα οποία προκύπτει ότι οι γνώμες των ψυχολόγων δεν έχουν αποφασιστική σημασία και ότι αυτές οι διαδικασίες επιλογής «προκαλούν κάποια δυσφορία».

— Ο προσφεύγων προσθέτει ότι κατά τα τελευταία έτη στις Κάτω Χώρες δεν αναγνωρίζεται γενικώς απόλυτη σημασία στις ασκήσεις ευφυΐας για τις προσλήψεις δημοσίων υπαλλήλων.

— Τέλος παρατηρεί ότι, όσον αφορά την αξιολόγηση μιας ασκήσεως νοημοσύνης, οι γνώμες της Επιτροπής διαφέρουν των αποτελεσμάτων στα οποία έχουν καταλήξει οι Κάτω Χώρες και ότι, ως εκ τούτου, το εν λόγω κράτος μέλος επέμεινε να τροποποιηθεί η διαδικασία προσλήψεων και επιλογής.

Σχετικά, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ερμηνεύει ορθά τα έγγραφα που προσαρτά στο δικόγραφο της προσφυγής.

γ) Η Επιτροπή κακώς αρνήθηκε να προβεί σε νέα εξέταση του προσφεύγοντος

Ο Fabius ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην αρχή της «φρονtίδας», καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να προβεί σε λεπτομερέστερη εξέτασή του, όταν έλαβε γνώση των εμπεριστατωμένων αιτιάσεών του που διατύπωσε με το έγγραφο της 28ης Νοεμβρίου 1982.

Η Επιτροπή δεν έλαβε θέση ως προς αυτόν το συλλογισμό του προσφεύγοντος ούτε με την προαναφερθείσα αλληλογραφία ούτε με το υπόμνημα αντικρούσεως.

δ) Επιπλέον, ο προσφεύγων προσφέρεται να αποδείξει:

— ότι ο τωρινός εργοδότης του (υπουργείου μεταφορών υδρεύσεως και δημοσίων έργων) είναι ικανοποιημένος από τις υπηρεσίες του, όπως επίσης και ο προηγούμενος εργοδότης του (υπουργείου εξωτερικών)·

— ότι υπάρχει διάσταση απόψεων μεταξύ της Επιτροπής και των ολλανδικών αρχών ως προς τα κριτήρια επιλογής που εφαρμόζει η Επιτροπή για τις προσλήψεις.

ε) Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έχει ιδιαίτερο συμφέρον στην άσκηση προσφυγής.

Πράγματι, δεδομένου ότι είναι σήμερα 32 ετών, δεν θα πληροί πλέον τον απαιτούμενο περιορισμό ηλικίας των υποψηφίων για να μετάσχει σε επόμενους γενικούς διαγωνισμούς.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο θεωρεί ότι, προκειμένου να εκτελέσει ενδεχομένη απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία αυτό

θα κάνει δεκτή την προσφυγή του, «η Επιτροπή οφείλει, εντός τριών μηνών από την έκδοση της αποφάσεως αυτής, να προβεί σε λεπτομερέστερη εξέταση της ικανότητάς του ή τουλάχιστον να του παράσχει μια νέα ευκαιρία να μετάσχει σε επόμενο γενικό διαγωνισμό, σύμφωνα με τις αρχές που έχει διατυπώσει το Δικαστήριο».

2. Η Επιτροπή

α) Επί του επιχειρήματος ότι προσδόθηκε αποφασιστική σημασία σε ένα και μόνο κριτήριο εκτιμήσεως

— Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια να θεσπίζει τις διατάξεις που διέπουν τους διαγωνισμούς (απόφαση της 16. 10. 1975, Deboeck κατά Επιτροπής, 90/74, Jurispr. σ. 1123· απόφαση της 2. 10. 1979, Szemerey κατά Επιτροπής, 178/78, Jurispr. σ. 2855).

Δεδομένου ότι η επίδικη διάταξη της προκήρυξης διαγωνισμού τέθηκε προφανώς προς το συμφέρον της υπηρεσίας, η καθής δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.

— Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η εξεταστική επιτροπή συμμορφώθηκε προς τις διατάξεις περί διοργανώσεως του διαγωνισμού, οπότε δεν ευσταθούν αιτιάσεις εις βάρος της.

— Κατά την άποψη της Επιτροπής, το εν λόγω επιχείρημα δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση της προκηρύξεως διαγωνισμού, η εξέταση της ευφυΐας δεν ήταν η μόνη αποτυχία στην οποία συνεπάγεται αποκλεισμό, και ότι, προσδίδοντας σε ορισμένες εξετάσεις του διαγωνισμού αυτόν το χαρακτήρα, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.

β) Επί του επιχειρήματος ότι προσδόθηκε αποφασιστική σημασία σε μια άσκηση εκτιμήσεως που δεν παρέχει επαρκή εχέγγυα

— Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η αποκαλούμενη εξέταση της «ευφυΐας» περιλαμβάνει διάφορες ερωτήσεις (αφενός, άσκηση συνιστάμενη στην επιλογή της σωστής μεταξύ περισσοτέρων απαντήσεων και, αφετέρου, άσκηση συνιστάμενη στη συμπλήρωση κενών κάποιου κειμένου), ότι η βάση στην εξέταση αυτή δεν ήταν πολύ υψηλή και ότι η Επιτροπή εφαρμόζει ήδη από μακρού τη σειρά των ασκήσεων που εφήρμοσε στο διαγωνισμό COM /A/325.

— Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα έγγραφα που προσκόμισε ο προσφεύγων είναι άσχετα με την υπό κρίση υπόθεση, διότι προέρχονται από υπηρεσίες ή πρόσωπα που δεν είχαν επαρκή γνώση της εξετάσεως της ευφυΐας στο διαγωνισμό COM/A/325, η οποία εξάλλου δεν πρέπει να θεωρηθεί ως ψυχοτεχνική άσκηση, όπως φαίνεται να θεωρούν οι συντάκτες των εν λόγω εγγράφων.

Εξάλλου, η Επιτροπή παρατηρεί επικουρικώς ότι τα έγγραφα που προσκομίζει ο προσφεύγων δεν έχουν τη σημασία που τους προσδίδει.

Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί, εν πάση περιπτώσει, ότι έχει διακριτική ευχέρεια ως προς την επιλογή των εξετάσεων και τον τρόπο βαθμολογήσεως των απαντήσεων.

γ) Επί του επιχειρήματος εκ της αρνήσεως της υποβολής του προσφεύγοντος σε νέα εξέταση

Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η εξεταστική επιτροπή συμμορφώθηκε προς τις διατάξεις που διέπουν το διαγωνισμό και ότι δεν ευσταθεί η εις βάρος της αιτίαση ότι δεν

επέδειξε την απαιτούμενη προσοχή κατά το χειρισμό του φακέλου του προσφεύγοντος.

Η εξεταστική επιτροπή δεν είχε την υποχρέωση να ερμηνεύσει την επίδικη διάταξη της προκηρύξεως διαγωνισμού, διότι η διάταξη αυτή δεν χρήζει ερμηνείας, δεδομένου ότι είναι σαφώς διατυπωμένη.

Τέλος, η εξεταστική επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με την αρχή της ισότητας έναντι των διαφόρων υποψηφίων του διαγωνισμού.

δ) Τέλος, η Επιτροπή προτείνει να απορριφθεί η πρόταση του προσφεύγοντος περί αποδείξεων.

IV — Προφορική διαδικασία

Κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιανουαρίου 1984, οι διάδικοι δεν παρέστησαν.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά την ίδια συνεδρίαση.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Μαρτίου 1983, ο Cornelis Fabius άσκησε προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία ζητεί, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση με την οποία επιβεβαιώθηκε ο αποκλεισμός του από την προφορική εξέταση του διαγωνισμού COM/A/325 και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να διοργανώσει νέα εξέταση προκειμένου να εκτιμήσει την ικανότητά του ή να του επιτρέψει να μετάσχει σε επόμενο γενικό διαγωνισμό του ίδιου επιπέδου, ανεξαρτήτως περιορισμού ηλικίας.

2 Ο εν λόγω διαγωνισμός ήταν γενικός, βάσει τίτλων και εξετάσεων, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις υπαλλήλων διοικήσεως στους βαθμούς 7 και 6 της κατηγορίας Α.

3 Η προκήρυξη του διαγωνισμού, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 1981, όριζε στην παράγραφο V τα εξής κάτω από τον τίτλο: «γραπτές εξετάσεις, συμμετοχή στην προφορική εξέταση»:

«1. Φύση της γραπτής εξετάσεως

α) Εξέταση κατανοήσεως και λογικής που αποβλέπει στην εκτίμηση των ικανοτήτων του υποψηφίου προς εκτέλεση καθηκόντων εισηγήσεως, μελέτης ή ελέγχου· η εξέταση αυτή δεν απαιτεί καμιά ειδική σχολική γνώση (διάρκεια: 2 ώρες).

6) Εξέταση διαρκείας 3 ωρών, για την εκτίμηση των γενικών γνώσεων που απαιτούνται για υπηρεσία υπαλλήλου διεθνούς οργανισμού. Η εξέταση αυτή μπορεί να συνίσταται στην επεξεργασία φακέλου.

2. Βαθμολόγηση των εξετάσεων:

— Εξέταση 1 α): από 0 μέχρι 40 μονάδες·

— Εξέταση 1 6): από 0 μέχρι 60 μονάδες·

Θα αποκλειστούν οι υποψήφιοι που θα βαθμολογηθούν με βαθμό κατώτερο των 20 μονάδων στην εξέταση 1 α) ή των 30 μονάδων στην εξέταση 1 6).

3. Συμμετοχή στην προφορική εξέταση:

θα γίνουν δεκτοί στην προφορική εξέταση οι υποψήφιοι που θα επιτύχουν τα καλύτερα αποτελέσματα στη γραπτή εξέταση υπό την προϋπόθεση ότι θα λάβουν βαθμούς πάνω από τη βάση που αναφέρεται υπό στοιχείο V 2 . . .»

4 Ο προσφεύγων, ο οποίος έγινε δεκτός να μετάσχει στο διαγωνισμό, έλαβε μέρος στις γραπτές εξετάσεις στις 28 Ιουνίου 1982. Με έγγραφο της 10ης Νοεμβρίου 1982, η Επιτροπή τον πληροφόρησε ότι η εξεταστική επιτροπή θεώρησε ανεπαρκή τη βαθμολογία του στις γραπτές εξετάσεις για να τον δεχτεί στις προφορικές. Πράγματι, στην πρώτη εξέταση, αποκαλούμενη εξέταση «ευφυΐας», βαθμολογήθηκε μόνο με 13, 82 επί 40, ενώ η βάση ήταν 20.

5 Με επιστολή της 28ης Νοεμβρίου 1982, ο προσφεύγων ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει την περίπτωσή του, υποστηρίζοντας, ειδικότερα, ότι θεωρούσε απαράδεκτο να αποδίδεται τόση βαρύτητα στην εξέταση «ευφυΐας» για την επιτυχία στο διαγωνισμό. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την από 22 Δεκεμβρίου 1982 απόφαση του προϊσταμένου του τμήματος «προσλήψεις» της Επιτροπής.

6 Κατά της αποφάσεως αυτής στρέφεται η υπό κρίση προσφυγή, προς στήριξη της οποίας ο Fabius προβάλλει ένα και μόνο λόγο ακυρώσεως, ότι δηλαδή η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της επιεικείας και της «φροντίδας». Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων προσάπτει στην Επιτροπή ότι προσέδωσε αποφασιστική σημασία σ' ένα και μόνο κριτήριο εκτιμήσεως, δηλαδή προσέδωσε υπερβολική αξία σε

μια άσκηση αξιολογήσεως που δεν είναι αρκετά αξιόπιστη και, τέλος, αρνήθηκε να διοργανώσει νέα εξέταση για τον προσφεύγοντα.

7 Πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως έχει δεχτεί επανειλημμένα το Δικαστήριο (απόφαση της 16. 10. 1975, Francine Deboeck κατά Επιτροπής, 90/74, Jurispr. σ. 1123 και απόφαση της 18. 2. 1982, Marie-Hélène Ruske κατά Επιτροπής, 67/81, Συλλογή 1982, σ. 661), η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για να προσδιορίζει τα κριτήρια ικανότητας που απαιτούνται για τις προς πλήρωση θέσεις και για να καθορίζει, σύμφωνα με τα εν λόγω κριτήρια και προς το συμφέρον της υπηρεσίας, τους όρους και τις λεπτομέρειες διοργανώσεως των διαγωνισμών.

8 Εν προκειμένω η Επιτροπή, προβλέποντας στην προκήρυξη διαγωνισμού για την πρόσληψη υπαλλήλων της κατηγορίας Α με καθήκοντα εισηγήσεως, μελέτης ή ελέγχου, εξέταση κατανοήσεως και ευφυίας προκειμένου να εκτιμήσει την ικανότητα των υποψηφίων για την εκτέλεση των διαφόρων αυτών καθηκόντων και καθορίζοντας ως βάση για την εν λόγω εξέταση τους 20 βαθμούς επί 40, δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει και δεν παραβίασε καμιά γενική αρχή του δικαίου.

9 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος, ότι δηλαδή έλαβε καλή βαθμολογία στη δεύτερη γραπτή εξέταση, ότι η απόδοσή του στη θέση που κατέχει στη χώρα καταγωγής του είναι απόλυτα ικανοποιητική και ότι ορισμένες αρχές της χώρας καταγωγής του δεν προσδίδουν μεγάλη αξία σε ασκήσεις του είδους αυτού, δεν επηρεάζουν τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης.

10 Περαιτέρω, η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού και στη συνέχεια η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ορθώς απέκλεισαν τον προσφεύγοντα από την προφορική εξέταση του διαγωνισμού και αρνήθηκαν να τον υποβάλουν σε νέα εξέταση.

11 Επομένως, η προσφυγή είναι απορριπτέα και δεν συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα του προσφεύγοντος περί προσκομίσεως αποδείξεων.

Επί των δικαστικών εξόδων

12 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

13 Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του εν λόγω κανονισμού, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Galmot Everling Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Φεβρουαρίου 1984.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

Y. Galmot